

Stockholm den 18 augusti 2014

Till: Energimyndigheten, att. Daniel Lundqvist
Cc: Jordbruksverket; Helena Elofsson, tf djurskyddschef och Anna Larsson, tf chef för fjäderfäenheten
Livsmedelsverket; Rauni Niskanen, chef för tillsynsenheten

Kommentarer/remiss till Energimyndighetens Underlagsrapport kring behovet av att undanta viss livsmedelsindustri från målgruppen för elransonering

Energimyndighetens underlagsrapport måste baseras på fakta och inte utgå från den typ av populistisk information från djurrättsaktivister som Jordbruksverket har tillhandahållit. Jordbruksverket framför att problemet, till skillnad från i gris- och nötslakt där utrymmet i stallarna är begränsande, är att slaktkycklingar inte tål att leva mycket längre än planerat vilket skulle bero på rent fysiska egenskaper eftersom deras skelett helt enkelt inte kan bära upp så tunga kroppar då hönsen är så hårt avlade på tillväxt. Sådana påståenden är direkt felaktiga och det är beklagligt att en myndighet framför samma typ av populism som sprids av aktivister och i antikött-kampanjer. Konsekvensen av minskad kapacitet bygger snarare på att ytan begränsas i svenska kycklingstallar på betydligt lägre nivå jämfört med övriga EU-länder. Detta är en begränsning som Jordbruksverket har beslutat om och som regleras i föreskriften L100 om djurskydd för lantbrukets djur. Slakt eller avlivning måste därmed ske enligt plan, dvs. den dag kycklingarna uppnår sin målvikt för att svensk djurskyddslag med max 36 kg/kvm i stallet ska upprätthållas. Motsvarande problem föreligger inte i övriga EU eller i länder där ingen begränsning tillämpas avseende beläggning.

Chickpulp används i begränsad omfattning och det finns absolut inte i den kapacitet som skulle behövas vid en krissituation, som rör både värphöns, kyckling- och kalkonslakt.

I rapporten bör framgå vilken kapacitet som destruktionsanläggningar klarar – detta är av vikt vid en krissituation för att klargöra om detta är ett alternativ eller om andra lösningar måste finnas i beredskap.

Under ett mindre utbrott av Newcastlesjuka (epizooti) i 3 värphönsbesättningar i somras infann sig ganska omgående problem eftersom kapaciteten vid destruktionsanläggning var begränsad. Med de ca 85 miljoner kycklingar som föds upp i Sverige per år innebär en ransonering av el med 10 % under en månad och påföljande minskad slakt med samma % -sats under samma tidsperiod att ca 700 000 djur måste avlivas och destrueras.

Svensk Fågel är branschorganisationen för svensk kyckling och kalkon. Vi representerar hela kedjan, från avelsföretag, kläckerier och fodertillverkare till bönder och slakterier. Medlemsföretagen är: Lantmännen Kronfågel, Guldfågeln, Lagerbergs Kyckling, Knäreds Kyckling, Bjärefågel och Ingelsta Kalkon. Alla arbetar mot samma mål – att ta fram världens bästa kyckling och kalkon.

Svensk Fågel

105 33 Stockholm, tel: 08-787 55 20

www.svenskfagel.se

Export av levande djur eller produkter är varken lönsam vid en energiransonering eller i dagsläget. Den svenska produktionskostnaden överstiger långt mer än vad den internationella marknaden är beredd att betala. Vidare bör beaktas inte bara tidsramen för transport utan också om antalet bilar och behållare finns i den omfattning som kommer att behövas.

Sammanfattningsvis måste det understrykas att utredningen kommit fram till en felaktig slutsats om att det verkar fullt möjligt att hantera en elransonering vid slakt av matfågel. Tvärtom så skall slakt av matfågel undantas från ransonering då en rad faktorer som kapacitet i stall, transport och avlivning samt bristande kapacitet vid destruktionsanläggningar snabbt innebär stora djurskyddsproblem. Dessa problem är sannolikt unika med anledning av svensk djurskyddslagstiftning.

Svensk Fågel tackar för att ha getts möjlighet att lämna synpunkter. Det är av vikt att justeringar görs i rapporten då den inte är baserad på fakta eller analys av befintlig kapacitet.

Maria Donis, VD
Branschorganisationen Svensk Fågel

Pia Gustafsson, chefsveterinär